

NIEBYTNY (4) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak w niebytność).

sg [m D niebytnému. ◇ A niebytn(e)go.] ◇ I niebytnym (1). ◇ [n G niebytn(e)go.] ◇ pl N m pers niebytni (1). ◇ D niebytnym (1). ◇ A m pers niebytn(e) (1). ◇ [I m niebytn(e)mi.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w. s.v. bytny.

Nieobecny; absens Vulg (4) : Absento – Niebitnim uczinicz. Calep 8b; [męza dawno niebytnego łaskawie witała HistOtton 21; Niebytny/ Absens. Volck Mmm4].

α. *W funkcji rzeczownika (3) : Kátholicy wzyŕcy to wyznawáia/ że Mfza ieŕt pożyteczna [...] nietylko tym co iey ŕlucháia/ ále y inŕzy^m niebytnym. WujJud 228.*

W przeciwstawieniach: »[obecny], obliczny, przybytny ... niebytny« (2): Bo thák obliczni iáko niebytni [absens enim et praesentes] iednoftáynie byli trapieni. Leop Sap 11/12; iáko y męká Páńfka [...] nietylko zá żywe byŕá/ ták przybytny/ iáko y niebytny/ ále y zá vmárŕe WujJud 239; [Maŕz teŕz wiedŕcieŕ/ że w dobrách nieruchomych/ ktore wŕaŕnoŕciá nie ŕá/ dawnoŕć wychodŕi miedzy obeenemi zá dzieŕieŕ lat/ á miedzy niebytnymi zá dwádŕzieŕciá SzerbSpecSax 65; SkarKaz 55b; WujBib Sap 14/17 (Linde)].

a. *[O Chrystusie w Eucharystii: Ze Eucháriftia nie ieŕt tylko znákiem/ áŕbo iákim háŕlem/ áŕbo vpominkiem ciáŕá Páńfkiego niebytnego/ vczy ták Iuŕtynus w Apologiey ŕwey WizFaŕeczDucha D.]*

Synonimy: nieobecny, nieobliczny, nieprzytomny.

Cf **BYTNY**